

AVIZ

**referitor la proiectul de Lege pentru ratificarea Acordului între
Guvernul României și Guvernul Macedonean privind transporturile
rutiere, semnat la București la 12 iunie 2000**

**Analizând proiectul de Lege pentru ratificarea Acordului
între Guvernul României și Guvernul Macedonean privind
transporturile rutiere, semnat la București la 12 iunie 2000,
transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.206 din
15.11.2000,**

CONSILIUL LEGISLATIV

**În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din
Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,**

**Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele
observații și propuneri referitoare la textul acordului:**

**1. În Preambul (alin.5), expresia adecvată era cea de "statele
lor" și nu aceea de "țările lor", întrucât subiectele raporturilor
juridice internaționale sunt "statele" (termen care are conotația
politico - juridică cerută de acest document).**

**2. În art.2, textul prin care s-a definit termenul de "transport în
folos propriu" este neclar. Din felul cum este formulat acest text, nu
se înțelege în mod sigur, dacă este vorba de o singură ipoteză care ar
trebui să îndeplinească următoarele două condițiuni enumerate sau de
o enumerare pur și simplu a celor patru ipoteze.**

**3. Regimul de autorizații, așa cum este prevăzut în art.3 pct.1
diferă de cel inclus în Acordul care are același obiect încheiat cu
Slovacia: autorizațiile sunt eliberate de **autoritatea competentă din
țara de plecare, de destinație sau de tranzit**, în vreme ce în Acordul
cu Slovacia (art.3 pct.1), autorizațiile sunt eliberate de **autoritatea****

competență a celeilalte Părți Contractante pe porțiunea de drum care se află pe teritoriul său.

Totodată, semnalăm că potrivit art.3 pct.3 **autorizațiile sunt eliberate de comun acord.**

Considerăm că promovarea unor soluții care variază de la un acord la altul ar trebui evitată, întrucât este de dorit ca, în înțelegerile pe care România le încheie într-un domeniu, să se asigure o practică unitară.

4. La art.13 pct.2, expresia adecvată era "Fără a aduce atingere ..." și nu aceea de "a aduce prejudicii".

Totodată, considerăm că nu trebuie să se facă mențiunea că doar în cazul încălcărilor serioase sau repetate a obligațiilor prevăzute la pct.1, deoarece orice "încălcare" trebuie sancționată potrivit gradului său de pericol social.

5. Nu se înțelege în ce mod ar putea Comisia mixtă "să revizuiască" toate chestiunile privind relațiile dintre Părți (art.14) și în ce măsură are a se ocupa de "drepturile personalului angajat", când aceasta constituie o chestiune care privește raporturile de muncă care nu cad în sarcina ei.

6. În clauza finală, expresia "Încheiat" nu este cea adecvată, pentru că Acordul a fost doar semnat, urmând ca acum să fie supus aprobării.

p. PRESEDINTE

Dragoș ILIESCU

București
Nr. 1301/17.11.2000